

Andrej Duhan: Konzervativní revoluce

 zvedavec.news/klasika/2022/06/9212-andrej-duhan-konzervativni-revoluce.htm

Vlastimil Podracký

24.6.2022 Zajímavé knihy. Témata: Zajímavé knihy, Liberalismus 1437 slov

Knihy Andreje Duhana je dobře napsaným nefilozofujícím, na politiku zaměřeným dílem o řešení postmoderního morálního chaosu a krize identity.

Jsem rád, že se konečně zdvíhají aktivity, které si uvědomují nebezpečí postmoderního egocentrismu a nihilismu a chtějí je řešit. Autor píše v podstatě totéž, co jsem psal již v r. 2001 v mé knize Občanská obroda a v dalších dílech (Návrat k domovu, Konzervatismus pro třetí tisíciletí) tenkrát bez zjevné reakce. Asi jsem příliš předběhl dobu, ale jsem rád, že konečně se ledy pohnuly a nastává tání na pohled kompaktního liberalismu.

Duhan odvozuje nutnost revoluce od situace, která již zašla příliš daleko, než aby mohlo být účinné pouhé zadržování novot, jak o něm mluví Roger Scruton a je zapotřebí rozhodné akce k návratu konzervativních hodnot. Konzervativci se dlouho opírali právě o to, co dosloužilo a vykazovalo problematické výsledky: o materiální sobectví, staré nefunkční ideály náboženské, individualismus vysvětlovaný jako sobectví, honba za úspěchem na úkor rodiny, spoléhání na trh, že vše vyřeší. Nakonec ani nevěděli k čemu mají vychovávat děti. Prostě ideály starého liberalismu se staly kontraproduktivními a pokryteckými především proto, že se vypařilo paradigma vlastenectví a vůbec nějaké emotivní kolektivní ideje, která by lidi spojovala ke společným cílům, která by zajišťovala kolektivní ctnosti – věrnost, jednotu, sounáležitost, úctu atd. Rovnováha individuální svobody a kolektivní sounáležitosti byla porušena. Cíle zůstaly jen individuální a materiální a nihilismus nedal na sebe dlouho čekat. V současné době vládne bezideovost, slibování prostředků bez práce, bezradnost, a hlavně post-pravdivý svět subjektivních iluzí, kterými jsou akcelerovaná a deformovaná lidská práva nebo evropské hodnoty.

Duhan popisuje stav asi takto: „Tmelící faktory společnosti, které jednotlivce zavazují k určitým formám či neformálním povinnostem, jako společenská kultura, patriotismus, morálka, tradice, zvyky, jsou nežádoucí, pokud je jednatel sám nezvolil. Kultura v liberálním pojetí člověka nepředchází. Není to dědictví, je to to, co se jednotlivci líbí. Jednatel si sám zvolil paletu identit... Liberalismus je v zásadě ekonomicky neoliberální a společensky levicově liberální. Jeho ústředním motivem je ekonomická a kulturní deregulace a víra v nadnárodní integraci a globální řešení. Je to fúze neoliberalismu se sociálním progresivismem prosazovaná globálně...“

Ohledně neoliberalismu píše: „.... ekonomizuje a využívá společnost, monopolizuje a oligarchizuje ekonomiku, státy redukuje na převodové páky globálních zájmů, posiluje roli finančního a spekulativního segmentu a rentiérství na úkor reálné ekonomiky, výroby, průmyslu a investic, vede ke stagnaci příjmů střední třídy a zvyšuje nerovnost a bohatství superbohatých.“

Ohledně levicového liberalismu píše: „.... směřuje ke kulturní deregulaci. Cílem je zbourat tradiční sdílené identity a normy ve jménu osvobození člověka a vyvázat jej ze „svazujících“ pout genderových rolí, rodiny, společnosti, národa a kultury... Zřejmý je odpor ke všemu tradičnímu, národnímu, konzervativním hodnotám jako je autorita, hierarchie, řád a potřeba hranic obecně.“

Úpadek kolektivních idejí se stal vynikajícím prostředím pro průnik ideálu, který se tváří jako rovnostářský a levicový, ve skutečnosti je to dosti těžko postřehnutelný relativismus. Duhan to nazývá liberálním aktivismem. Podstatou aktivity není činnost v rámci svobodného vývoje, ale příkazy a zásahy shora. Ideový obsah lze vypožorovat jako univerzalismus a egocentrismus, oba směry s oikofobní (zrada rodného prostředí) náplní. Ideové destrukční mise přichází do ovládnutých médií a po „zblbnutí davů“ utažením totalitního šroubu. Je pozorovatelný určitý antropologický univerzalismus, vytvářející jednotného člověka bez rodiny a bez národa a lidi vzájemně rovné ve výsledku jejich života (nikoliv svobodné a rovné v příležitostech) a zároveň egocentrismus tvořící člověka jako modlu zbavené všech zátěží života a problémů. Je to stoprocentní výmysl neopírající se o žádný přirozený princip, ale jen o peníze donátorů. Sdělovací prostředky už neobsahují entity, které by se tomu postavily, všechny jsou tomuto systému zaprodané, kromě amatérských okrajových webů na internetu, mnohdy nekvalitních a majících různé problémy v důkazních materiálech, které je proto snadné nazvat dezinformačními, vést proti nim kampaně, a v dalším stupni totalizace je zakázat.

Konzervativci, kteří dosud neopustili sociocentrický ideál, nedovedli najít nějaký záchytný bod pro vytvoření nového ideálu a nedovedli odpovědět na destruktivní aktivitu, kterou mnohdy považovali za neškodnou, nedovedli adekvátně odpovědět a styděli se za svoje společensky odpovědné myšlení. Většinou vězeli napůl v nadnárodním univerzalismu a jejich potácením se mezi destruktivisty a národním kolektivem dosahovali pouze zpoždění v odporu aktivistům. Některé antikomunistické pomýlené mýty národovectví odsuzují jako komunismus. Dlouho nebylo pochopeno, že všechny anarchistické akce jsou záměrné pro rozvrácení starých pořádků, pro zničení národního vědomí, pro vytvoření bezbarvé masy konzumentů bez vůle a pro konečný zánik etnika vymřením. Dnes se to pomalu začíná chápat a aktivity ohledně zachování rodiny a státu se začínají projevovat, mnohdy jen naivně nebo amatérsky. Duhanovo dílo dokládá, že si to začíná uvědomovat stále více lidí.

Především je zapotřebí, aby bytostní konzervativci konečně pochopili, že konzervatismus není jen překonání komunistického režimu a původních starých dělnických socialistů. Toto napůl konzervativní a napůl liberální řešení nic neřeší, jen mate konzervativce. Spojovat konzervatismus jen s volným trhem a otevřeným světem je zavádějící a není konzervativní. Konzervativní je návrat národních tradic, neodmítání národní identity. Není jiný prostor k boji proti liberálnímu aktivismu, než prostor národní kultury. Hledat prostor ke konzervatismu v rámci Evropské unie nebo otevřeného světa je naivní a rozporné asi jako hledání pastvy pro ovce mezi vlky. Ve vnějším prostoru mimo národ nic není, je možná jen ekonomická realizace, mimo národ nic nikdy v rámci humanismu

nevzniklo a vzniknout nemůže, protože neexistuje identita k mezinárodním útvarům a pouze nezištná angažovanost daná identitou k vlastnímu národu může vést k řešení problémů.

Duhanova kniha popisuje realitu postmoderny velmi realisticky, vysvětluje, co je to konzervatismus a jaké má zásady. V podstatě je konzervatismus metoda, která nese obsah daný národní tradicí. Dále popisuje Západ jako výjimečnou civilizaci, která přinesla světu pokrok a krize, do které se dostala, je překonatelná metodou sobě vlastní a nepotřebuje k tomu žádnou cizí civilizaci, ani cizí vzor (už vůbec ne islám). V následujících kapitolách je vytvořen názor na jednotlivé segmenty paradigmatu: demokracii, politiku, stát, kapitalismus a univerzalizaci národních společenstev. Dále jsou pojmenovány hrozby: Antizápad (pomlouvání Západu a jeho selhání), masová migrace, radikální islám, ničitelská ekologie.

Poslední oddíl knihy: Řád a revoluce vypadá napohled aktivisticky, ale v podstatě tam nenajdeme žádný převratný projekt. Projektem je návrat národní kultury, která je obsahem a konzervatismus je metodou nesoucí tento obsah. Autor popisuje jednotlivé oblasti národního života, které je zapotřebí vrátit do praxe, postoje, které jsou specifické pro současnou dobu boje proti liberálnímu aktivismu.

K tomu poznamenávám: Současná postmoderna je kompozice deformovaných dřívějších směrů, je to synkretický ideál různých segmentů bez nějakého výrazného jednotícího základu, většinou založený na boření a nenávisti, inklinující k fašismu a totalitě. Dávat tomu nějaký historický název z humanistického období je urážkou tohoto názvu, proto také liberalismus není zrovna nejvhodnější název. Název neomarxismus se hodí jen pro některé segmenty aktivity.

Podstatná v tomto novém postmoderním hnutí je anarchie, člověk je naprosto osvobozen, není vychováván k řádu, pouze k nástrojům, jeho činy mohou být jakékoliv, výpovědi o realitě nejsou podstatné, vědecký závěr má stejnou platnost jako šamanova kouzla. Postpravdivý svět přichází s egocentrickým a univerzalistickým zaměřením nové generace, iluze mají stejnou hodnotu jako pravdivá informace. Odchází poslední generace zvyklá na řád, uznávání reality, úctu k pravdě a spravedlnosti. Šokující je vyjádření aktivistů, že je nezajímá pravda, nezajímá popis reality, důležité je prý jak člověk subjektivně věc vidí. Potom slyšíme politiky, kteří už nedovedou nic než štvát proti oponentům, nelze od nich očekávat pravdivé vysvětlení reality, ale jenom jejich ideologii, mnozí z nich chtějí stále něco národu vysvětlit, ale v post-pravdivém světě pravdu ani hledat nedovedou, zase jen lžou a štvou.

V takové společnosti potom nelze zajistit platnost norem. Anarchistická hnutí vedla k násilí, protože někdo vládnout musí, a když nejsou uznávány normy snadno se ujme vlády hrubá síla. Dnes vidíme odklon od demokratických pravidel, snahu obcházet volené orgány nadvládou monopolů (facebook, NIC.cz), které jako soukromé firmy mohou vše. Fašismus připomínají způsoby jednání: povýšenost, neschopnost diskuse, odstřelování protivníků vytvořenými kauzami, šikanování, memorování naučených frází, bezzásadové ideály, sklon k násilí, nerespektování svobody slova, cenzura a ovládání sdělovacích prostředků, vyhrožování sponzorům, pomlouváčné kampaně, nespravedlnost

v posuzování činů v závislosti na tom, kdo je vykonal, přezíravost k demokracii, zákulisní postup v uchvácení moci. Anarchie je uměle vnesena do společnosti původně národně liberální a sociální, aktivisté osvobodili člověka tak, že je sám sebou, nemá národ a rodina se rozkládá. Nemá se o koho opřít, nemá za co bojovat, jen za sebe. Anarchie je předzvěst totality, která je už na cestě. Duhan to vše popisuje vyčerpávajícím způsobem a je možno knihu použít jako vyčerpávající popis epochy. Zároveň je jasné, že jen návrat ke konzervativním ideálům může zachránit společnost před zhoubou.

Známka 1.4 (hodnotilo 17)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

[o příspěvků](#)
([o nových](#))

[odeslat jako odkaz](#)

[odeslat text článku](#)

[vytisknout](#)

[uložit jako PDF](#)